

lời gió thổi

*những cánh phượng hồng
như môi loài thiếu nữ
đã rủ nhau về đại lộ
xây mô nằm ngủ đợi vào thu
và những chàng mây trắng giang hồ
buồn đi không hẹn lại
với trời xanh
với màu hoa ân ái đã phai pha
em có tránh lòng thương tiếc ngày qua
hồn kỷ niệm thơm bàn tay cũ kỹ
để muôn đời
còn mãi chuyện thơ ngây
còn dấu môi em đi với tháng ngày
tình vạn thuở không về xanh mái tóc
em yên cơ yên cơ em có khóc
khi Huế sâu trở lạnh gót vào thu*

mà thương người một buổi chiều mưa
vò xác phượng trong bàn tay cầm nín
và anh đi
trên bước chùn bịn rịn
đường cỏ vàng lên nhạt cả màu xưa
lá sẽ rơi mang hồn anh về Huế
cùng mây làm tang chế
đuổi anh vào trong lối ngõ quen tên

anh sẽ theo cánh áo êm đêm
vai in dấu một vòng son kỷ niệm
ngày xưa còn em chẳng nữa lau đi
rồi vào thu
rồi hoa vàng đổ về kên đại lộ
môi âm thầm đã chết một lần xin